

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) bemærker:

Den 8. maj 1992 vedtog Folketinget lovforslag L 39, Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven og fotografiloven. (Vederlagsordning for uindspillede bånd).

Lovændringen havde til formål at sikre kunstnerne og producenterne mulighed for at få en kompensation for kopiering direkte fra forbrugerne af deres værker og indspilninger ved at pålægge uindspillede videobånd og kasettebånd en afgift pr. minuts spilletid.

Det Konservative Folkeparti og Venstre er fortsat af den opfattelse, at det var forkert at vedtage en sådan afgift, idet det vil betyde øget grænsehandel den dag, der ikke længere findes afgiftsfrie lagre i danske butikker, hos grossister, importører, frilagre osv.

Hertil kommer, at der i det foreliggende lovforslag er tilført så store millionbeløb til kulturelle formål, at det rigeligt tilgodeser de formål, som afgiftsprovenuet fra L 39 var rettet imod. Derfor bør afgiften væk.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet kan ikke stemme for de stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet meddelte allerede ved 1. behandling, at vi ikke kunne støtte det foreliggende lovforslag, men tilkendegav, at Fremskridtspartiet håbede, at udvalgsarbejdet ville kunne skabe mulighed for en tilslutning fra Fremskridtspartiets side.

Der har været en lang række deputationer i Skatteudvalget og en række henvendelser. Disse har medført, at lovforslaget er blevet ændret på en lang række punkter. Desværre er det ikke ændringer, som Fremskridtspartiet umiddelbart kan støtte.

Fremskridtspartiets hovedsynspunkt er, at så mange penge som overhovedet muligt bør gå til idrætten. Med den her foreslåede fordeling af midlerne mener Fremskridtspartiet, at der finder en skævvridning sted, når man f.eks. forøger midlerne til almene kulturelle formål

med ca. 90 mio. kr., ligesom man forhøjer midlerne til andre grupper og indfører nye beløbsmodtagere, alt sammen til skade for idrætten.

Fremskridtspartiet mener, at en række foreninger og organisationer ikke bliver tilgodeset på en rimelig måde. Der kan f.eks. nævnes Kræftens Bekæmpelse, Red Barnet og en lang række sygdomsbekæmpende foreninger.

Fremskridtspartiet mener i øvrigt, at en organisation som Dansk Ungdoms Fællesråd burde være beskåret meget kraftigt i tildeling af midler, ikke mindst set på baggrund af den måde, midlerne er blevet forvaltet på i de seneste år.

Såfremt der ikke kommer henvendelser fra forskellige organisationer og foreninger, som medfører ændringer af lovforslaget inden 2. og 3. behandling, håber Fremskridtspartiet, at der ved den næste revision af tips- og lottoloven vil være mulighed for at lave en bedre fordeling end den, der her er foreslået.

Fremskridtspartiet mener, at lovforslag L 39 af 8. maj 1992, Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven og fotografiloven (Vederlagsordning for uindspillede bånd), burde ophæves, idet der ved den foreslåede fordeling af midlerne i L 88 er taget rigelig højde for det formål, som L 39 havde, nemlig at sikre kunstnere og producenter mulighed for at få en kompensation for kopiering direkte fra forbrugerne af deres værker og indspilninger ved at pålægge uindspillede video- og kasettebånd en afgift pr. minuts spilletid. En ophævelse af L 39 burde derfor være et krav for at støtte L 88.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

Til § 1

1) *Nr. 1* affattes således:

»1. § 1, *stk. 1*, affattes således:

»Skatteministeren bemyndiges til at meddele bevilling til foranstaltning af spil, lotterier og væddemål mod betaling af en afgift til staten på 16 pct. af indskudssummen. Afgiften af bookmakerspil udgør dog 30 pct. af det beløb, hvormed indskudssummen overstiger gevinsterne.««